

Svar (29/11 2000)**Finansministeren (Mogens Lykketoft):**

Efter de før 1. januar 1994 gældende regler blev der foretaget et fradrag (samordningsfradrag) i tjenestemandspensionen, når tjenestemanden fik folkepension. Fra 1. januar 1994 indførtes på tjenestemandspensionsområdet et nyt beregningssystem, hvorefter tjenestemandspensionen beregnes procentuelt af den pensionsgivende løn med en særlig vægtet optjening. På denne måde beregnes tjenestemandspensionen til de tjenestemænd, der får folkepension.

For at bevare pensionsniveauet for tjenestemænd, der pensioneres i en yngre alder, får tjenestemandspensionister under folkepensionsalderen (hidtil 67 år) et førtidspensionisttillæg (under-67-års-tillæg). Dette tillæg falder væk ved overgang til folkepension.

Som led i aftalen om finansloven for 1999 mellem regeringen og Venstre, Det Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti er folkepensionsalderen for personer, der er født efter 30. juni 1939, nedsat fra 67 år til 65 år. Som en konsekvens heraf er under-67-årstillægget til tjenestemandspensioner ændret til et under-65-års-tillæg efter forudgående forhandlinger med tjenestemændenes centralorganisationer.

Da folkepensionens grundbeløb beløbsmæssigt overstiger førtidspensionisttillægget, indebærer den nedsatte grænse for at yde dette tillæg til tjenestemandspensionen, at den samlede efterlønsydelse af tjenestemandspension og folkepension er til økonomisk fordel for tjenestemænd, der er pensionerede før folkepensionsalderen.

Der er således ikke grundlag for at kompensere for den gennemførte ændring.

Spm. nr. S 598

Til udenrigsministeren (24/11 2000) af:

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

»Hvad vil udenrigsministeren gøre for, at de græske myndigheder henstilles til at ophæve eksisterende religionsfrihedskrænkende love?«

Begrundelse

Lovene 1363/38 og 1672/39, som stammer fra diktaturets tid, virker diskriminerende over for ikkeortodokse religiøse grupperinger. Et religiøst mindretal har ikke lov til at have et samlingssted for de religiøse aktiviteter uden tilladelsen af den lokale græskortodokse biskop. Desuden er det ikke tilladt de religiøse mindretal at vinde proselytter. Begge love underkendes i princippet af Grækenlands konstitutionelle religionsfrihed, men bruges på trods af dette forhold til at hindre en fri religionsudøvelse blandt de forskellige mindretal. Aktuelt finder der en retssag sted den 12. december i Thessaloniki, hvor det skal afgøres om 11 præster fra forskellige evangeliske menigheder har ret til at have en kirke at forsamles i. Der forventes ud over den nævnte retssag yderligere at finde 14 tilsvarende retssager sted.

IHFHR har gennem flere rapporter påtalt (bl.a. i 1998), at Grækenland overtræder de religiøse mindretals rettigheder. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har tidligere henstillet til de græske myndigheder at overholde deres menneskeretslige forpligtelser. Lovgivningsområdet burde være det første sted, hvor rettighedsforpligtelserne opfyldes.

Svar (5/12 2000)**Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):**

Den danske regering er bekendt med den kritik, der fra forskellig side er rejst mod de græske myndigheders fortolkning af religionsfrihed. Spørgsmålet har bl. a. været omtalt i OSCE-regi, senest i en rapport til OSCE-opfølgingskonferencen i september 1999.

Religionsfriheden er i Grækenland sikret i grundloven fra 1975. I lovens art. 5 stk. 2 hedder det, at alle personer, der bor indenfor Grækenlands grænser har fuld beskyttelse af liv, ære og frihed uanset deres nationalitet, race, sprog og religiøse- eller politiske overbevisning. Af grundlovens art. 13 fremgår tillige, at friheden til at have sin egen religiøse overbevisning er ukrænkelig, og at en persons individuelle og civile rettigheder ikke afhænger af den enkeltes religiøse overbevisning. Ifølge art. 13 stk. 2 er det forbudt religionssamfund at hverve proselytter i Grækenland. Forbudet er generelt og gælder således såvel den græsk ortodokse tro som alle andre trosretninger.